

Sto ja imam s tobom???

marti, 08 octombrie 2013

{xtypo_quote}26-ta je nedjelja kroz godinu. Današnji govor Sv. Luke je historijski i paraboli an. Miješa se realizam i karikatura.

{/xtypo_quote}

Osobe su ‘tipovi’; bogataš, bogata odje a, raskošna slavlja, i najviše indiferentnost; siromah, pun rana, na kraju sela... Siromah ima ime: Lazar. Bogataš nema. Radi diskretnosti da ga se u selu ne “sakalja”? U svakom slu aju izri e se veliki kontrast. Stavljene su dvije kategorije ljudi. Kao da su na jednoj strani dobri, na drugoj zli. Nešto tako se nalazi i kad Sv.Marija popijeva Magnificat, pa i u Isusovim Blaženstvima. Poziv na razmišjanje.

Lukin opis nam stvarno izgleda aktualan, kao da govori netko iz današnih dana. Kao da bogatstvo i raskošnost ruši ljudskost i svodi ljudsko bi e samo na potroša a. ovjek jako osjetljiv, dapa e i devijantan (menut) u odnosu na bogatstvo. Bogatstvo odvra a ovjeka od njegove ovje nosti i bližnjih ljudi. Svi pamtimo kakvi su neki bili tek kad su stigli…l kakvi su danas… udno. ovjeku je potreban brat, prijatelj, dok je on sam još nepoznat… a opet s druge strane, kasnije… voli ne biti o njemu ovisan. “Pa, ne me on pomogal ništa!”??

Valjda zato što nemaju stabiliziran svoj identitet. (Zato se i ine zavjeti siromaštva, isto e i poslušnosti kod redovnika i sve enika…da se pamti!). Zato se doga a da ujemo i itamo o bijedi ljudi, pa i naših bližnjih, a ostajemo indiferentni! Ne reagiramo! Ni u kojem slu aju nije rije o milosr ui! nego o našoj svijesti da je i naš bližnji ljudsko bi e!!! U cijelome ovome odnosu bogataš – siromah, najve i grijeh se doga a u glavi…”sto ja imam s tem?”

U Lukinom evan elju ne kaže se da bogataš ima neku zlu nakanu i pogled na Lazara. Jednostavno, on ga ne vidi... I ovo sljepilo smeta mu da bude spašen, da bude ‘pokraj Abrahama’ nego odlazi u pakao. Isto tako Matej , kad govori o posljednjem sudu, posljednji su osu eni oni koji nisu primje ivali one ozloglašene, zatvorenike, bolesne, itd... Oni protestiraju na nesvjesnost: “pa gdje si bil i nismo te vidjeli”?... i to ih osu uje. Zna i, radi se o propustu. Ovi tekstovi SVE NAS stavljaju odgovornim i krivim. Kako biti trajno svjestan?! U ovome ne radi se samo o bližnjemu nego o cijelome svijetu. Zar bogate nacije ne zaboravljaju na siromašne?

Krš anski moral nam striktno kaže da griješimo propustom, da ne inimo ono što bismo trebali initi. Na primjer, ne branimo kada nekoga nepravedno napadaju. Griješimo jer ne inimo dobro koje možemo initi. Grijeh je u našem povla enju – nedjelovanju. Pa ja osobno mislim da bi se moglo re i, da više griješimo propustima (nedjelovanjem) nego li djelovanjem.

Pavao nas upozorava da jedino ljubav primje uje potrebe drugoga. Bez nje ne primje ujemo brige drugoga.

Isus se nije dao podložiti ni kupiti od bogataša i mo nika. On je došao radi slabih i s njima živo i izme u njih uskrsnuo. Isus šalje svoje u enike slabima i nemo nima. Njih ljubi, njih stalno gleda. U stvari… SLABI SMO SVI, pa i oni koji misle da su neka veli ina i mo . Samo što neki misle da e svojom mo i i bogatstvom ‘kupiti’ budu nost. Koliko god mi ‘stvarali’ budu nost, ona nam je ipak dar. “Sto ako još danas zatražim tvoju dušu”?

Najvažnije je probuditi u sebi osobu. Dobro je spomenuti i stav Crkve prema bogatstvu i siromaštvu. Jasan je stav Crkve. Ali u praksi, nažalost, nije tako. Dugo godina Crkva je bila s ‘Lazarima’, a sada se sve više druži s mo nicima i bogatašima. Istina je da se Crkva, iako se ne bavi direktno politikom, mora baviti siromasima. To joj je u strukturi…Socijalna angažiranost za siromašne, neradni dan, više djece, sport…je uvjek i politi ka.

Nažalost, i današnje društvo više je socijalno na razini reklame nego li u stvarnosti. Mnogo puta mogu nas za arati brillijantni naslovi – brillijantne konstitucije, ali ako se ne žive i ne provode u život, mogu postati rafinirani na in iskorištavanja drugoga. Zdrava vjera, zdrava pamet!

Dr. theol. Davor Lucacela